

Sygn. akt IV KK 125/17

POSTANOWIENIE

Dnia 26 kwietnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Koziielewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 26 kwietnia 2017 r.

sprawy **K. S.**

skazanego z art. 280 § 1 k.k.

z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w B.

z dnia 20 września 2016 r., sygn. akt VII Ka [...]

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w C.

z dnia 11 lutego 2016 r., sygn. akt II K [...]

**oddala kasację jako oczywiście bezzasadną, a kosztami
sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża skazanego.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w C. wyrokiem z dnia 11 lutego 2016 r. sygn. akt II K [...]:

1. uznał oskarżonego K. S. za winnego, tego że w dniu 9 października 2009 r. w Ustroniu woj. śląskie, działając wspólnie i w porozumieniu z inną ustaloną osobą, posługując się przedmiotem przypominającym broń palną na terenie stacji paliw „K.” i grożąc jego natychmiastowym użyciem J. K. i B. C. zabrał w celu przywłaszczenia pieniądze w kwocie 2860 złotych oraz karty z doładowaniami do sieci telefonii komórkowych o łącznej wartości 1595 złotych, działając tym samym na szkodę J. K. i B. C. oraz H. K., co stanowi przestępstwo z art. 280 § 1 k.k., w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r., w zw. z art. 4 § 1 k.k. i za to na mocy art. 280 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. wymierzył mu karę 3 lat pozbawienia wolności;

2. na mocy art. 63 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed dniem 1 lipca 2015 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach 21 listopada 2013 r. oraz 22 listopada 2013 r. przyjmując, iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności równa się jednemu dniowi kary pozbawienia wolności;
3. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego, zaskarżył wyrok w całości. Zarzucił:

1. obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść orzeczenia, a to art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. poprzez procedowanie przez Sąd Rejonowy w C. i wydanie wyroku w niniejszej sprawie, mimo iż postępowanie karne co do tego samego czynu oskarżonego zostało już prawomocnie zakończone, co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.;
2. obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to art. 5 § 2 k.p.k. poprzez wydanie wyroku skazującego, mimo iż w sprawie istniały wątpliwości co do sprawstwa oskarżonego, których nie udało się usunąć w toku postępowania dowodowego, a które winny być rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego;
3. obrazę przepisów postępowania, mającą istotny wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia, a to art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegającą na dokonaniu dowolnej, a nie swobodnej, oceny dowodów, z pominięciem wskazań doświadczenia życiowego i logiki, która nie opierała się o całokształt okoliczności wynikających z zebranego materiału dowodowego, co skutkowało oparciem zaskarżonego wyroku na błędnych ustaleniach faktycznych;
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mających istotny wpływ na treść orzeczenia, a polegający na:
 - niesłusznym przyjęciu, iż oskarżony dopuścił się zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu, podczas gdy wszechstronna analiza materiału dowodowego, w tym: nagrań z monitoringu stacji benzynowej „K.”, protokołu okazania oskarżonego B. C. z dnia 12 maja 2010 r., notatki służbowej użycia psa tropiącego z dnia 9

października 2009 r., zeznań świadka R. C., opinii biegłego J. B. (pośrednio), częściowo zeznań A. M., analizy wykazów numerów telefonicznych, prowadzi do wniosku przeciwnego;

- niesłusznym przyjęciu, że świadek A. M. swoimi zeznaniami i postawą we własnym procesie karnym „dał alibi” oskarżonemu i doszło między nimi do porozumienia mającego na celu przyjęcie winy za rozbój przez A. M. w zamian za naprawienie wyrządzonej przestępstwem szkody przez oskarżonego, podczas gdy A. M. podczas swojego pierwszego przesłuchania wydał organom ścigania oskarżonego kierując na jego osobę uwagę organów ścigania;
- niesłusznym przyjęciu, że zeznania świadka A. M. są spójne i logiczne a przez to zasługują na walor pełnej wiarygodności, podczas gdy szczegółowa ich analiza prowadzi do przekonania, że nie są spójne i nie korespondują ze zgromadzonym materiałem dowodowym- nieuzasadnione przyjęcie, że przy ucieczce z miejsca rozboju użyty został samochód matki oskarżonego tj. pojazd marki B. seria [...] koloru białego, podczas gdy na monitoringu ze stacji benzynowej „K.” około minutę po zdarzeniu widoczny jest motocykl, na którym siedzi 2 mężczyzn, co przeczy wersji przedstawianej przez świadka A. M.;

Podnosząc te zarzuty wnioskował o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i umorzenie postępowania, ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu
- zasądzenie kosztów zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych;

Po rozpoznaniu tej apelacji, Sąd Okręgowy w B. wyrokiem z dnia 20 września 2016 r., sygn. akt VII Ka [...], utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego w C..

Obrońca K. S. złożył kasację od w/w wyroku Sądu Okręgowego w B.. Zarzucił w niej:

- 1) rażące naruszenie przepisu prawa procesowego, a to art. 17 § 1 pkt. 7 k.p.k., mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, poprzez skazanie K. S. za przestępstwo określone w art. 280 § 1 k.k. pomimo zaistnienia przesłanki *res iudicate*, z uwagi na uprzednie skazanie K. S. wyrokiem Sądu Rejonowego w C. z dnia 20 października 2010 r., sygn. akt II K [...], za przestępstwo penalizowane na

gruncie art. 292 § 1 k.k., co stanowi bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt. 8 k.p.k.,

2) rażąco naruszenie przepisów prawa procesowego, a to art. 433 § 2 k.p.k. oraz art. 457 § 3 k.p.k., mające istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku, polegające na zaniechaniu dokonania przez Sąd Okręgowy w B. wszechstronnej kontroli odwoławczej i rzetelnej analizy zarzutów zawartych w apelacji obrońcy oskarżonego oraz na nieustosunkowaniu się do nich w sposób wyczerpujący, co uzasadnia przekonanie o nierozpoznanie przez Sąd Okręgowy w B. istoty zarzutów apelacyjnych dotyczących przypisanego oskarżonemu czynu, co kolei skutkowało utrzymaniem w mocy rażąco niesłusznego wyroku Sądu I Instancji.

Podnosząc te zarzuty wnioskował o uchylenie zaskarżonego wyroku oraz utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Rejonowego w C. umorzenie postępowania.

W pisemnej odpowiedzi na tę kasację Prokurator Prokuratury Rejonowej w C. wnioskował o oddalenie kasacji obrońcy skazanego K. S. jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Rację ma Prokurator Prokuratury Rejonowej w C. gdy wywodzi w pisemnej odpowiedzi, że kasacja obrońcy skazanego K. S. jest oczywiście bezzasadna.

Odnosnie pierwszego zarzutu kasacji, to zarówno Sąd Rejonowy w C., jak i kontrolujący jego ustalenia Sąd Okręgowy w B., trafnie w realiach przedmiotowej sprawy przyjęły iż nie zachodzi przesłanka powagi rzeczy osądzonej, w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. Nie widząc potrzeby powtarzania argumentacji, co do tej kwestii, zawartej w uzasadnieniach wyroków: 1) Sądu Rejonowego w C. – s. 10 – 25, 2) Sądu Okręgowego w B. – s. 4 – 5, Sąd Najwyższy odsyła do wskazanych fragmentów tych uzasadnień.

Równie bezzasadny jest drugi zarzut kasacji. Autor kasacji kwestionuje w nim jakość dokonanej przez Sąd Okręgowy w B. kontroli odwoławczej wyroku Sądu I instancji oraz jej efekt. Tak sformułowany zarzut jest zapewne wynikiem niedostatecznej lektury uzasadnienia zaskarżonego wyroku. Sąd Okręgowy w B. po przeprowadzeniu kontroli instancyjnej zaaprobował ocenę dowodów dokonaną przez Sąd Rejonowy w C., odwołując się do argumentacji tego Sądu zawartej w

uzasadnieniu jego wyroku. Treść uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w B. dowodzi, że Sąd ten nie dokonał żadnej zmiany ustaleń faktycznych, a jedynie przeprowadził kontrolę oceny dowodów i poczynionych ustaleń faktycznych przez Sąd I instancji. Sąd ten rozważył wszystkie zarzuty i wnioski podniesione w apelacji. W pisemnych motywach zaskarżonego kasacją wyroku wskazał czym kierował się wydając wyrok oraz w wystarczającym zakresie umotywowował przyczyny nie uwzględnienia zarzutów i wniosków apelacji. Przekonuje o tym kompleksowa, a nie wybiórcza, jak to czyni Autor kasacji, analiza uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w B.. Sąd II instancji uczynił to zgodnie z wymogami art. 433 § 2 k.p.k. i art. 457 § 3 k.p.k.

Kierując się powyższym, Sąd Najwyższy z mocy art. 535 § 3 k.p.k. orzekł jak w postanowieniu.